

pak vzhledem k tomu, co shora dovozeno, a vzhledem ke skutečnosti, že jak v záhlaví platebního výměru, tak dole na razítku označena za vydavatelku tohoto výměru okr. nem. pojišťovna v Chustu, rozuměti jiný pojišťovací ústav nežli tuto pojišťovnu. Vyslovil-li přes to žal. úřad, že poučení o opravném prostředku na řečeném platebním výměru bylo co do podacího místa vadné a způsobilé, aby stranu uvedlo v omyl, je tento jeho názor v rozporu se zákonem.

Č. 12.625.

Pojišťovací právo. — Řízení správní: Na základě opravného prostředku, v němž je vyjádřen toliko projev nespokojenosti strany s výměrem úrazové pojišťovny o přeražení podniku a vůle, aby vyšší stolice tento akt přezkoumala, není odvolací úřad oprávněn přezkoumati napadený výměr věcně.

(Nález z 11. listopadu 1936 č. 15.984/36.)

V ě c: Fa G. Kohn a syn v Brně (adv. Dr. Heřman Friedmann z Brna) proti rozh. zem. úřadu v Brně ze 14. února 1934 o úrazovém pojištění.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Zástupci stížnosti Dru Heřmanu Friedmannovi, advokátu v Brně, se ukládá pokuta pro svévoli částkou 500 (pět set) Kč, kterou jest povinen zaplatiti chudinskému fondu města Brna do 14 dnů od doručení tohoto nálezu za následků exekuce.

D ů v o d y: Výměrem úrazové pojišťovny dělnické v Brně z 24. července 1933 byla parní cihelna firmy G. Kohn a syn v Brně přeražena z dosavadního procenta 42, IX. třídy nebezpečenské od 1. ledna 1930 do procenta 46, IX. třídy nebezpečenské. Současně byly firmě předepsány za dobu od 1. ledna 1930 do 31. prosince 1932 dodatečné příspěvky v částce 37.956.80 Kč.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad námitky stěžující si firmy z těchto důvodů: Firma ohražuje se v námitkách proti předepsanému nedoplatku, žádných určitých námitek však neuvádí, nýbrž vyhrazuje si vzhledem ke krátké době, že podá k věci podrobnou zprávu. Takováto nekonkretisovaná námitka nemůže však sloužiti za podklad k přezkoumání sporného výměru a výhrada tu učiněná je bez právního významu. Ostatně dodatečně konkretisované námitky stěžující si firmy, rozšířené nejen na předpis, nýbrž i také na přeražení podniku, nutno pokládati také za opožděné a tudíž nepřípustné, jelikož podány byly po uplynutí 14denní lhůty odvolací.

Stížnost uznává, že v námitkách proti výměru úrazové pojišťovny dělnické nebyl uveden žádný konkrétní důvod odvolací, nýbrž jen povšechná nespokojenost s výměrem v odpor vzatým a žádost o jeho instanční přezkoumání, má však za to, že žal. úřad přes to byl povinen zabývati se otázkou přeražení podniku a předepsání pojistných pří-

spěvků; poněvadž stanovisko st-lčino bylo patrné z jejích projevů učiněných v řízení před úrazovou pojišťovnou dělnickou, jež předcházelo vydání napadeného výměru pojišťovny.

Nss nemohl toto stanovisko uznati správným. Z pojmu opravného prostředku vyplývá, že nestačí, aby podání, jímž se opravný prostředek vznáší, obsahovalo toliko povšechný projev nespokojenosti strany s obsahem správního aktu a vůli, aby vyšší stolice tento správní akt přezkoumala, nýbrž je třeba, aby podle povahy věci bylo v něm aspoň přibližně naznačeno, čeho se tento projev nespokojenosti týká, resp. po jaké stránce strana se domáhá nápravy napadeného aktu tak, aby opravná stolice mohla seznati, čeho se strana na ní dožaduje, a aby měla takto aspoň nějaký věcný podklad pro své judikování o opravném prostředku. To je zajisté minimální požadavek pro obsah opravného prostředku, jenž je nezbytným pro rozhodovací činnost opravné stolice. Opačné stanovisko vedlo by k tomu, že by odvolací stolice byla nucena rozhodovati, aniž by věděla, čím se strana ze správního aktu samého nebo z řízení jemu předcházejícího cítí ve svém právu nebo právním zájmu dotčena (srov. Boh. A 12.063/35).

Bezdůvodnost námitky st-lčiny plyne však i z pozitivního právního předpisu. Paragraf 19 odst. 2 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. stanoví, že z podání má býti zřejmo, kdo je činí, případně kdo vystupuje jako zástupce nebo zmocněnec, o jakou věc jde a jaký návrh se činí. Návrh v podání uplatňovaný musí býti věcně odůvodněn tak, jak toho povaha případu vyžaduje, a musí býti připojeny neb aspoň navrženy potřebné důkazy. Ježto podle 1. odstavce tohoto paragrafu pod souhrnné označení »podání« spadá i odvolání, resp. odpor, nemůže býti pochybnosti o tom, že předpis odst. 2 vztahuje se též na opravný prostředek podaný proti výměru úrazové pojišťovny dělnické podle § 19 úraz. zákona. Je tedy pozitivním předpisem právní normy předepsáno, že podání takové, uplatňující určitý nárok, tedy in concreto nárok na zrušení výměru pojišťovny, musí býti v e c n ě ve směrech tam uvedených odůvodněno, a nemůže býti pochybnosti, že povaha věci, totiž aby zem. úřad mohl rozhodnouti, toho vyžaduje, aby toto podání obsahovalo námitky uplatňované proti výměru úrazové pojišťovny s hlediska právního a skutkového. Tvrdí-li stížnost opak, ocitá se tím v rozporu s pozitivním ustanovením § 19 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. a je proto námitka ta nejen neodůvodněná, nýbrž i svévolná.

Z toho se podává, že žal. úřad nebyl povinen, a ježto šlo o spor stran, vzhledem k nabytému procesnímu právu strany druhé ani oprávněněn, přihlížeti k projevům st-lčiným, učiněným před úrazovou pojišťovnou, jež nedošly výrazu v opravném prostředku samém.

K námitkám stížnosti se jen ještě podotýká, že nedostatek věcného odůvodnění některého podání, tedy v daném případě konkretisace námitek odvolání, není vadou formální, jejíž odstranění má úřad zaříditi z moci úřední a uložit k tomu cíli podateli přiměřenou lhůtu ve smyslu § 19 odst. 3 vlád. nař. č. 8/1928 Sb., nýbrž nedostatkem obsahovým, ježž úřad z důvodů shora vyložených z moci úřední sanovati nemůže. Okolnost, že úřad o podání obsahově nevyhovujícím zavedl řízení a dal

protistraně příležitost k němu se vyjádřiti, nemůže býti překážkou, aby v konečném rozhodnutí o tomto podání rozhodl tak, jak podle zákona s ním naložiti sluší.

Proti dalšímu výroku žal. úřadu, že k vývodům obsaženým v dodatku ke st-lčinu odvolání nemohlo jako k opožděným býti přihlíženo, stížnost žádné námitky neformuluje, nýbrž výslovně uznává stanovisko žal. úřadu správným. Je tedy stížnost bezdůvodná.

Výrok o pokutě je založen na ustanovení § 41 zákona o ss.

Č. 12.626.

S a m o s p r á v a o b e c n í: * Podle pravidel o vybírání poplatků za používání obecních stok v Bratislavě, shodných v tom směru se vzorcovými pravidly vlád. nař. č. 143/1922 Sb. ve znění vlád. nař. č. 15/1928 Sb., nelze poplatek ten vybírat z takových nájemních objektů v domě ke kanalisaci obecní připojeném, které obecní kanalisace používati nemohou.

(Nález z 12. listopadu 1936 č. 22.456/34.)

V ě c: Město Bratislava proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě ze 4. června 1934 a z 20. června 1934 o poplatku za používání obecních stok.

V ý r o k: S t í ž n o s t i s e z a m í t a j í p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Platebními rozkazy ze 17. a 27. května 1933 předepsalo město Bratislava Otakaru P. a Adolfu F. z jejich domů v Bratislavě, Masárova ul. č. 21 a Zelinárská ul. č. 8, na základě pravidel schválených na dobu od 20. března 1929 do 31. prosince 1933 usnesením vlády z 12. února 1929 poplatek za používání obecních stok na r. 1933, při čemž za vyměřovací základ vzalo také nájemné, resp. nájemní hodnotu nájemních objektů nacházejících se v suterénu.

Při šetření, které město 10. července 1933 na místě samém provedlo, bylo zjištěno, že tyto suterénní objekty pro svoji nižší polohu nejsou připojeny k obecní kanalisaci a že odpadové vody z nich odvádějí se do jam na zahradě a dvoře, odkudž prosakují do země, fekalie pak se odvádějí do žump, které se každoročně vyvážejí.

Odvolání, jež strany podaly do těchto platebních rozkazů, pokud jimi byl předepsán poplatek také z uvedených bytů suterénních, zamítlo obec. zastupitelstvo rozhodnutím z 18. listopadu 1933 podstatně z důvodu, že podle § 2 výb. pravidel jest irelevantní, zda jednotlivé nájemní objekty jsou na obecní stoky připojeny, a rozhodným je toliko, zda b u d o v a je připojena na kanalisační síť.

Dalším odvoláním zem. úřad v Bratislavě nař. rozhodnutími vyhověl a vyslovil, že dotyčné suterénní byty poplatku nepodléhají. Při tom vycházel z úvahy, že sporný poplatek platí se podle výběrčích pravidel toliko za používání obecní kanalisace, toto používání pak u dotyčných nájemních objektů pro jejich nižší polohu je vyloučeno.

O stížnostech do těchto rozhodnutí podaných městem Bratislavou bylo uváženo: